RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

.

A R R E S T

nr. 74.120 van 4 juni 1998
in de zaak A. 44.755/VII-10.232.

In zake : I. Jacques GOUDESEUNE,
II. de n.v. ARKOVA,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertogstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,

---

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jacques GOUDESEUNE en de n.v. ARKOVA op 6 augustus 1991 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting van 2 mei 1991, waarbij het besluit van 22 september 1988 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, dat aan eerste verzoeker een vergunning verleent om te Ieper (Dikkebus), Ouderdomseweg 9, een varkensfokkerij voor 1300 mestvarkens verder te exploiteren en uit te breiden met 332 zeugen en beren en 720 gespeende biggen, wordt vernietigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 8 april 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekers;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat J. UYTDENHOUWEN die, loco Advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. **Feiten**

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 22 september 1988 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen aan eerste verzoeker een vergunning voor 15 jaar om zijn varkensfokkerij voor 1300 mestvarkens in 4 stallen

verder te exploiteren en uit te breiden met 332 zeugen en beren en 720 gespeende biggen.

1.2. Met een op 11 oktober 1988 ter post aangetekend verstuurd schrijven stelt de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu, bestuur voor leefmilieu, beroep in tegen deze beslissing bij de bevoegde minister.

1.3. Op 2 mei 1991 willigt het bestreden besluit dit beroep in.

2. **Ontvankelijkheid**

Overwegende dat ambtshalve dient vastgesteld te worden dat de tweede verzoekende partij blijkens het inleidend verzoekschrift enkel "beschikt over een recht van opstal m.b.t. de gebouwen en de gronden van het bedrijf, dat verder geëxploiteerd wordt door eerste beroeper"; dat dit haar niet de vereiste hoedanigheid verschaft om op te komen tegen de weigering van een exploitatievergunning aan eerste verzoekende partij; dat haar beroep dus onontvankelijk is;

3. **Ten gronde**

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partijen hun eerste middel ondermeer afleiden uit de schending van artikel 13 van het ARAB doordat het bestreden besluit uitspraak doet over een niet-ontvankelijk beroep, omdat het beroep van het bestuur voor leefmilieu laattijdig, want niet binnen 10 dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van het beroepen besluit, werd ingesteld;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij repliceert dat de termijn voor het bestuur leefmilieu om in beroep te komen, niet inging met de "informele" kennisgeving dd. 28 september 1988, doch slechts met de

aanplakking, op 5 oktober 1988, van de beslissing, daar die beslissing krachtens het ARAB niet aan dit bestuur moest worden aangezegd;

3.1.3. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord hierop repliceren dat artikel 12 van het ARAB moet gelezen worden "in het licht van de staatshervorming" en dat de ambtenaren van het bestuur voor leefmilieu belast zijn met het betreffende toezicht zodat de beslissing hen dus, overeenkomstig artikel 12 van het ARAB, moest worden betekend;

3.2. Overwegende dat het middelonderdeel niet gegrond is om volgende redenen.

3.2.1. Artikel 13, derde lid, van het ARAB, luidt als volgt :

> "Het beroep wordt betekend bij ter post aangetekende brief, verzonden binnen tien dagen na de eerste dag van de aanplakking van de beslissing".

3.2.2. Die korte beroepstermijn strekt er kennelijk toe de rechtsonzekerheid met betrekking tot het definitief karakter van de exploitatievergunning tot een minimum te beperken en houdt meer bepaald voor de vergunningaanvrager de waarborg in dat na het verstrijken van de in de artikelen 12 en 13 bedoelde termijnen de hem toegekende vergunning t.a.v. de overheid onaantastbaar is geworden.

3.2.3. De in artikel 13, derde lid, van het ARAB bedoelde beroepstermijn gaat in de dag volgend op deze van de aanplakking van de beslissing.

Dit voorschrift is maar zinvol voor diegenen waarvoor de aanplakking het enige middel is om van het bestaan en de inhoud van de beslissing kennis te krijgen.

De termijn voor personen en instanties aan wie de beslissing moet worden toegestuurd of overhandigd, begint te lopen daags na de ontvangst van de beslissing.

3.2.4. Het bestuur voor leefmilieu wordt door artikel 12 van het ARAB niet vermeld als een instantie aan wie een afschrift van het getroffen besluit moet worden gezonden.

Gelet op het feit dat de materie van de bescherming van het leefmilieu toendertijd nog niet was overgedragen aan de gewesten, kon dit uiteraard ook niet.

Dit impliceert evenwel niet dat onder "de met het toezicht belaste technische ambtenaar", na de regionalisering van de betrokken materie, noodzakelijkerwijze het bestuur leefmilieu moet worden begrepen.

Klaarblijkelijk worden, vertaald naar de geregionaliseerde bestuursstructuur, specifiek die dienst(en) of ambtenaren beoogd, die instaan voor het toezicht op de naleving van de algemene en specifieke vergunningsvoorwaarden en niet het bestuur leefmilieu als dusdanig.

De kennisgeving aan die ambtenaren, die wordt voorgeschreven door artikel 12 van het ARAB, is duidelijk niet bedoeld om hen toe te laten desgevallend beroep aan te tekenen tegen de beslissing, doch wel om hen in de mogelijkheid te stellen zo snel mogelijk het toezicht op de desbetreffende inrichting uit te oefenen.

3.2.5. In deze dient bovendien, ten overvloede, vastgesteld te worden dat het beroepen besluit op 5 oktober 1988 aan de aanvrager werd betekend en dat het op dezelfde dag werd aangeplakt.

Deze laatste kon dan ook slechts vanaf die datum onzekerheid kennen over het definitief karakter van de vergunning.

Ook het bovenvermelde normdoel van de betrokken regeling vereiste dus niet dat het bestuur leefmilieu zijn beroep instelde binnen een termijn, ingaande met de datum waarop dat bestuur individueel in kennis van de beroepen deputatiebeslissing werd gesteld.

3.2.6. Er dient dus besloten te worden dat voor het bestuur leefmilieu de beroepstermijn inging met de dag waarop het beroepen besluit werd aangeplakt en dat het beroep bijgevolg tijdig werd ingesteld;

4. Overwegende dat in het auditoraatsverslag noch de andere middelonderdelen, noch de andere middelen, werden onderzocht; dat het bevoegde lid van het auditoraat bijgevolg dient belast te worden met het verder onderzoek van de zaak,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen t.o.v. de tweede verzoekster.

Artikel 2.

Het hierboven behandelde middelonderdeel is niet gegrond.

Artikel 3.

Het door de Auditeur-generaal aangestelde lid van het Auditoraat wordt gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Artikel 4.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni 1900 achtennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De Voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**